

imod det forekom os ligesaa klart, at han ikke kunde sammenlægge de Communeskatter, som han svarede i forskjellige Kredse. Man kan jo ikke engang sammenlægge sine Amts- og Sogneskatter, idet der i Grundloven udtrykkelig staaer: „Bidrag til Amtskommunen“. — Udvalgets Forslag til § 18 er stillet, fordi det dog neppe kan være Paragraphens Mening at ville affære alle andre Indsigelser end just den eneste Art, som i Regjeringsudkastet er nævnt. — Det er til § 18, at det Forslag er stillet, som blev omtalt af den ærede Landskingsmand, som først havde Ordet ved dette Afsnit (Brinck-Seibelin). Hans Forslag falder i Tanken sammen med det Forslag til § 18, som er stillet af et andet æret Medlem (Tobiesen), som endnu ikke har ytret sig om sit Forslag. Jeg skal med Hensyn til det Forslag, som saaledes er stillet af den ærede jydsk Landskingsmand, gjøre den Bemærkning, at Udvalget ganske vist ikke kan lægge nogen særdeles Vægt paa, om det vedtages eller forkastes, men Udvalget har dog ikke kunnet slutte sig dertil, og jeg skal med et eneste Ord sige hvorfor. Det forekommer nemlig Udvalget at være i Strid med den hele Tankegang i Paragraphen, og at den Afgang, der haves til at gjøre Indsigelser imod dem, som ere opførte paa de offentliggjorte Lister, indeholder en saadan Ekjærtsild for de opførte Navne, at de af disse, som have gennemgaaet denne Ekjærtsild, uden at der er blevet sat noget nota hene ved dem, ikke behøve nogen videre Attest fra Sognestandsrådet. Udvalget har meent, at, naar der ikke var gjort nogen Indsigelse, maatte de Vedkommende antages for gode, hvorimod Forslaget gaar ud paa, at dette ikke skal være nok; men at der, naagtet Listen har ligget fremme, og naagtet Alle have haft Leilighed til at gjøre Indsigelser mod den — og jeg skal bemærke, at navnlig ogsaa Sognestandsrådets Medlemmer saaledes have haadt en naturlig Opfordring til at paasee, om der var noget Galt —, dog skal komme noget Mere til. Udvalget har, som sagt, troet, at man ikke burde forlange en saadan udtrykkelig Erklæring om hver Enkelt; men det er jo selvfølgelig af de Ting, ved hvilke man ikke behøver at lægge saa særdeles Vægt paa, om Forholdet bliver ordnet paa den ene eller paa den anden

Maade. — Det Forslag, der af Udvalget er stillet under Nr. 15 til § 19, er begrundet i, at Udvalget har meent, at den deri omtalte Frist hellere maatte sættes i Forhold til den Dag, paa hvilken Valgmændene vælges; men at den da ogsaa kunde være noget kortere, end den maatte være ifølge Lovudkastet, der beregner den i Forhold til Valgdagen.

Conseilspræsidenten: Jeg skal med Hensyn til de Endringsforslag, der af Udvalget ere stillede under Nr. 7, 8, 10, 11, 13, 14 og 15, kun bemærke, at der fra min Side aldeles ikke er Noget at indvende imod dem. Jeg seer endogsaa i det sidste Forslag en betydelig Gevinst, den nemlig, at der er givet 8 Dages længere Frist. Hvad Endringsforslaget under Nr. 12 angaaer, da falder min Opfattelse af det derunder omhandlede Forhold fuldstændigt sammen med, hvad den ærede Ordfører har udviklet, og hvad jeg ogsaa troer, at jeg antydede, da jeg forrige Gang havde Ordet.

Saffner: Med Hensyn til § 17 i Lovudkastet vil jeg tillade mig at fremsøre et Par Ord, naagtet den ærede Ordfører alt har udtalt sig saa udførligt om den, og dette jo nu i Et og Alt er blevet tiltraadt af den høitærede Conseilspræsident. Jeg troer, at det er rigtigt, at jeg udtaler det, fordi min Anskuelse om det paagjældende Punkt er noget afvigende fra den ærede Ordførers, og fordi jeg troer, at denne min Anskuelse deles af ikke saa ganske saa Eieendomsbesiddere i Landet. Jeg gaar ud fra den Anskuelse, at Skatterne, idetmindste de ældre Skatter, ifølge Lovgivningen paahvile Eieren og ikke Fæsteren, og jeg kan ikke tillægge den Henvisning, som Udvalget ved dets Omtale af § 17 i Betænkningen har gjort til Forordningen af 15de April 1818 §§ 4—7, nogen overdreven stor Betydning, idet jeg nemlig antager, at det ved disse Paragrapher i Forordningen af 1818 nærmest kun har været tilsigtet at forebygge Misforstaaelser og Stridigheder mellem Eier og Fæster i Anledning af den da foregaaende Omordning af de ældre Skatter. Jeg antager for alle de gamle Skatters Vedkommende, at de maae betragtes som paahvilende Eieren. Det er i Eiers Skattebog, at